

Ahriman

Výber z interview s Patrickom Dixonom (herec, umelec, spisovateľ) žijúcim v Londýne v časopise New View.

Bol to Zoroaster z Perzie, ktorý po prvýkrát zažil túto temnú bytosť vo svojom vedomí, preto ju Steiner nazýva Ahrimanom. Steiner poukázal na to, že táto bytosť sa bude inkarnovať, že vstúpi to fyzického tela. Tak ako sa Lucifer inkarnoval na východe pred nejakými 3000 rokmi pred Kristom, tak sa Ahriman bude inkarnovať počas začiatku tretieho tisícročia po Kristovi.

Paradoxne tým, že Ahriman vstúpil do ľudských bytostí, že neexistuje niečo také ako 'bytie' bez fyzická, tak sa sám musí vteliť do tela, pretože ľudia, ktorí ho budú nasledovať, sú presvedčení materialisti.

To čo voláme obdobím osvietenstva, (17. a 18. storočie) bolo posledný krát, keď Ahriman mohol ovplyvňovať ľudské vedomie mimo fyzického tela. Aby mohol pokračovať vo svojom ovplyvňovaní, musel by pripraviť prostredie, v ktorom by sa mohol objaviť fyzicky. Taká príprava by súvisela so štruktúrami ekonomiky a vedeckými myšlienkovými formami.

Vedomie sa čoraz viac spája s mierami a výpočtami a menej oceňuje to, čo je nepočítateľné. Táto posadnutosť s mierami je spojená s tajomstvom Ahrimana prichádzajúcim do merateľných dimenzií ľudského tela. Počas raných období stvorenia, vyššie Bytosti usporiadali planéty a ako sa stiahli, tak nechali za sebou vzory, šablóny, obrazy týchto procesov a týchto sa Ahriman zmocnil a stiahol so sebou do tzv. podsvetia. Ľudia sú ich schopní tak povediac vykopáť, dostať sa k nim cez svoje skúmané myslenie a rozširujúce sa vedomie, ale Ahriman pozmenil tieto spomienky, vzal ich z kontextu, rozdelil ich, a v tom, čo sa teraz vynára v tejto vykopanej forme ako naša technológia, sa nás snaží hypnotizovať a nechce, aby sme si spomenuli akej skutočnosti sú tieto obrazom. Teraz dokonca v našej technológii existuje boj medzi ľudskou stránkou technológie a tou ahrimanskou, ktorá keby mala totálnu nadvládu, tak my by sme boli vnútri týchto strojov, čo je vlastne to, o čo sa Ahriman usiluje.

Ahriman nám ale dáva aj podnet na naše prebudenie. Ahriman je nepriateľ, ktorý je zároveň aj dobrý priateľ. Michelangelo sa pozrel na kúsok skaly a [videl](#) v nej sochu; keď si predstavíme seba ako tú sochu, tak Ahriman je ako dláto, ktoré obsekáva skalú; keď človek v sebe drží ten správny obraz, obraz ktorý pochádza z božského, tak Ahriman iba oslobodí ten pravdivý obraz, ale ak človek taký obraz v sebe nemá, tak človek bude rozdrvený na kúsky.

Kristova bytosť nie je ako rovnica, ktorú treba vypočítať, Kristovo mysterium treba zažiť a prežiť, nedá sa to rozriešiť; je to úplne neobšiahnuteľné za hranicami toho, čo voláme ľudskou inteligenciou, a predsa to môžeme zdieľať, a je to jedina vec, ktorá môže spasit' ahrimanskú formu inteligencie, ktorá je koniec-koncov nepriateľom života.

Nekontrolovaná ahrimanská inteligencia zničí všetko, čo si ceníme v našich myšlienkach, pocitoch a vôli.

Ľudia sú okúzlení novou technológiou a všetkými jej najnovšími prístrojmi, ale myslím si, že Ahriman nám iba dáva predčasný, iluzórny pocit kontroly, nevieme kontrolovať sami seba, ale vieme kontrolovať niečo, čo je mimo nás, naša pozornosť je odsunutá od nášho vnútorného sveta a my máme falošný pocit moci.

Ahrimanova chytrosť spočíva v kontrolovaní vecí, nemá kontrolu nad bytosťami, a jediným spôsobom ako môže kontrolovať bytosti, je premieňať ich viac a viac na veci.

Toto je paradox, Ahrimanova rýchlosť myslenia, počítač 'myslí' takmer rýchlosťou svetla, toto všetko je možné iba vďaka tomu, že Ahriman nie je spojený so šírými cyklami a rytmami bytia, popiera ich, a preto sa dokáže pohybovať ako nervová sústava, kým Božské hovorí – ja vstúpim do každého rytmu, či je pomalý alebo rýchly, Ahriman frčí okolo, lebo nie je spojený.

Do ľudského organizmu zasahuje čoraz viac implantátov a náhradných dielov, myslím, že je to spojené s túžbou po večnej mladosti a prekonaní smrti. Tento fenomén, ktorý sa vlastne uskutoční v rámci ľudskej evolúcie, sa nám Ahriman snaží dať predčasne, chce nám ho dať spôsobom seba vlastným. Hovorí nám – vase telá sú nedokonalé, pozrite, iba sa prepadnú do zeme a zhnijú, ja vám dám dokonalé telo s náhradnými dielmi. Toto všetko je samozrejme veľmi lákavé, pozrite sa na plastické operácie, implantáty atď. Keď si na chvíľu predstavíme po vzore Hollywoodských sci-fi filmov situáciu, kde sa do materníc budú ukladať či už nanotechnické alebo iné prístroje pod zámkou čistenia buniek, alebo pomoci s metabolickými procesmi, ale v skutočnosti by ste iba odovzdali svoje telá na monitorovanie a sledovanie centrálnej kontrole a kde by sa vedelo o každom vašom pohybe a kde by vám mohli ukončiť život podľa svojej vôle. Toto je extrém, ale v podstate by vám Ahriman mohol ukradnúť vaše bytie, nahradiť ho a boli by ste kontrolovaní zvonku. A toto sa stane, keď sa ľudské bytosti nechytia úlohy ovládania celej svojej bytosti.

Technológii sa nedá vyhnúť, je to niečo, čím si musíme prejsť, ale najprv ju musíme začať vidieť v inom svetle; Ahriman sa pozrie na kus technológie, ukáže na ňu a vraví nám – toto je iba rádio, toto je iba auto, toto je iba TV...čo si človek musí povedať, je nie, toto nie je iba to, ale je to mechanistická forma v minerále, kove, elektronický mechanizmus, spomienka a metafora procesov, ktoré voľakedy existovali vo vnútri žijúcich organizmov, celá technológia sa zabstrahovala z organického a organizmy samotné sú zabstrahované z prvotných tvorivých archetypov, ktoré položili matricu tejto planéty, takže keď sa človek pozrie na kúsok technológie správne, tak v ňom môže uvidieť, že obsahuje božské mystéria. Musíme preniknúť do týchto prístrojov a interpretovať ich novým spôsobom.

Keď Budha sedel pod stromom bodhi, vstúpil do rôznych stavov vedomia a mnohí jogíni by povedali, že prístroje, ktoré dnes používame, sú vlastne vnútorné schopnosti, ktoré boli čiastočne realizované v starovekých praktikách.

Zvláštne formy [videnia](#), schopnosti zväčšovania objektov, tieto veci sa teraz na západe objavujú externe; musíme si uvedomiť, že tieto schopnosti sa v človeku postupne prebudia a budeme ich môcť robiť zvnútra, nie zvonku. V starých časoch to boli duchovné bytosti na rôznych stupňoch, ktoré vytvorili túto planétu, ktoré vlastnili tieto naše prístroje, ale v úplne odlišnej forme a tieto prístroje ako duchovné kvality zostúpili do ahrimanskej sféry a kde z nich Ahriman spravil semienka svojho plánu. Je našou úlohou vziať tieto semienka, otvoriť ich a dať ich naspäť duchovnému plánu, ale cez nás, cez človeka. Po prvýkrát kozmické

archetypy budú vyslané od nás. Ako do nás pôvodne vstúpili, aby nás vytvorili, v budúcnosti vyjdú z nás ako sily, ktoré vytvoria nový svet.

Došli sme na križne cesty. Jedna vedie k pravej premene vesmíru , v ktorej budeme všetci zahrnutí, každý bude povznesený na vyšší stupeň a ľudská bytosť bude slobodným účastníkom vo stvorení a druhá cesta vedie do zmechanizovaného univerza, ktorý chce vytvoriť Ahriman. On nehovorí, tu máš, vyber si, on zakrýva druhú cestu a vraví – existuje iba jedna!

Keď sa chceme pozrieť, ako sa Lucifer líši od Ahrimana, tak si vyberiem ako herec herecký príklad. Lucifer je ako herec, ktorý chce byť stále vpredu na javisku, ktorý chce, aby sa mu tleskalo a je samé ja ja ja, chcem byť milovaný a zbožňovaný . Ahriman kontroluje zákulisie, svetlá , peniaze – on je producent, nezáleží mu na publicite, svetle javiska, pokiaľ vie, že má kontrolu. Toto je samozrejme veľmi zjednodušený obraz. Ahriman vytvára akúsi púšť, je celá vyschnutá a nie je v nej žiadny zmysel, je to veľmi materialistická a mechanistická púšť, a to samozrejme vyvoláva v ľuďoch smäd, smäd po tom, čo popierame, že existuje, smäd po duši a duchu a potom luciferské bytosti tvoria oázy s tekutinou, ale tá tekutina je jed, otrávená voda, ktorá rozpúšťa našu pravú podstatu.

Vzťahy sú veľmi dôležité. Ahriman sa snaží zabrániť ľudským vzťahom, či už je to [láska](#), priateľstvo alebo oboje, bojí sa ich. Vo svete je teraz toľko strachu, teroristi, prasačia chrípka, čo je zaujímavé, mohli by sme povedať, že Ahriman je strachujúca sa bytosť, je plná strachu a ten strach s nami zdieľa, tým sa jeho vlastný strach rozptyľuje a riedi; nakazuje nás strachom, lebo my ľudské bytosti by sme sa v hlbšom slova zmysle nemali báť ničoho. My už vlastnime to, čo zvíťazí, my sa len ľahko k tomu nebudíme.

Najdôležitejšie je rozpoznať svoju ľudskosť, že môžeme odpúšťať a pokúšame sa o nepodmienečnú [lásku](#), v druhých sa snažte vidieť to najlepšie a verte v to. Toto pomáha človeku rásť a ukludňuje to búrlivé vody. Strach oslepuje a znečitlivuje a nie je to odpoveď ale je ľahké do neho spadnúť. Preto by sme sa mali vždy vedome snažiť prekonať ho.